

א		מוזגים כוס ראשון ומקדשים עליו		ב	נוטל ידיו ואינו מברך "על נטילת ידים"	ג	טובל כרפס במי מלח מברך "בורא פרי האדמה" ומכוון לפטור בברכה זו גם את המרור
קדש				והחץ		כרפס	
ד		בוצע לשנים את המצה האמצעית. עוטף את החלק הגדול במפה ומצפינו ולאפיקומן, ואת החלק הקטן מחזיר לקערה.		ה	מתחילים לומר את ההגדה בשמחה ובקול	ו	נוטל ידיו לסעודה ומברך "על נטילת ידים"
יחץ				הגיד		החצה	
ז		לוקח המצות כפי שהן מונחות בקערה, ומברך: "המוציא לחם מן הארץ"		ח	מברך על אכילת מצה ואוכל כזית מצה בהסבה	ט	נוטל כזית מרור וטובלו בחרוסת. מברך "על אכילת מרור" ואוכל בלא הסבה.
מוציא				מצה		מרור	
י		נוטל כזית מן המצה התחתונה, כורך עמה כזית מרור, ואומר "זכר למקדש כהלל" ואוכלן ביחד בהסבה.		י	אוכלים סעודת יום טוב בהסבה, ויזהר שלא ימלא כרסו יותר מדי כדי שיאכל אחר כן אפיקומן לתאבון.	יא	בגמר הסעודה מוציא את פרוסת המצה שהצפין בתחילת הסדר לאפיקומן ואוכל ממנה בהסבה.
יכורך				יב	עורך שולחן	יב	צפון
יג		מוזגים כוס רביעי וגומרים את ההלל.		יד	חסל סדור פסח כהלכתו, ככל משפטו וחקתו...	טו	נרצה
ברך				הלל			

בשנה הבאה בירושלים הבנויה

